ПРАЗНИЧНО БОГОСЛУЖЕНИЕ ЗА БЛАГОВЕЩЕНИЕ В ХРАМ „СВ. ПРОР. ИЛИЯ”

На 25-ти март 2017 г. празнична св. Литургия в храм „Св. прор. Илия” бе отслужена от протойерей Димитър Москов.

И тази година големият християнски празник беше вълнуващ и тържествен. Той е особено почитан и като храмов празник на новостроящия се храм в нашата енория, посветен на Благовещението на Божията Майка.

След св. Литургия, по традиция, предстоятелят на храма протойерей Емилиян Костадинов и протойерей Димитър Москов отслужиха водосвет в храм „Св. Благовещение”.

Отец Емилиян изказа благопожелания за здраве и за това да имаме Божията помощ, възможно по-скоро да можем да се радваме на новия храм – да можем да служим в него, да се причастяваме, да го обичаме, както го правим от неговата първа копка.

Двата храма при нашата енория бяха изпълнени със служители, преподаватели и курсисти в неделното училище, християни.

Много миряни, семейства и майки със своите деца се отбиват днес в храма да почетат празника, да се помолят, да запалят свещичка за здраве и да се поклонят на иконата на Благовещението.

УРОЦИ ЗА ДЕЦА НА СЕМЕЙСТВА В НУЖДА В ХРАМ „СВ. ПРОР. ИЛИЯ”

През изминалата събота, на 18-ти март 2017 г. беше проведена занималня за помощ по учебния материал на децата от семействата в нужда, които се хранят в кухнята при храма.
Наши помощници бяха доброволци от клуб “Супер герой” от 105-то СОУ “Атанас Далчев” – шестима ученици от 8-ми клас и техният ръководител Гергана Янева, така всяко дете можеше да има свой индивидуален помощник.
Имахме упражнения по писане за децата от 1-ви и 2-ри клас, а Райчо (5-ти клас) учи по английски и се упражнява в таблицата за умножение. Не мина и без любимото рисуване.
Децата бяха послушни и старателни, а супер героите – търпеливи и всеотдайни. Не ни се разделяше с нашите герои.
Сърдечни благодарности на помощниците от 105-то СОУ!

ИЗЛЕЗЕ НОВ БРОЙ НА ЕНОРИЙСКИ ЛИСТ "БЛАГОВЕСТИЕ"

*Излезе нов **брой 287** на Енорийски лист **“Благовестие”.** Може да го намерите по-долу или да изтеглите от тук*

Енорийски лист – Благовестие, брой 287

ТРЕТА НЕДЕЛЯ НА ВЕЛИКИЯ ПОСТ – НЕДЕЛЯ КРЪСТОПОКЛОННА В ХРАМ „СВ. ПРОР. ИЛИЯ”

На 19 март 2017 година празнична св. Литургия в храма отслужи протойерей Димитър Москов.

Покланяйки се днес на светия Кръст, се помолихме Господ да ни даде и сили да вървим по спасителния път, за да посрещнем достойно Възкресението на нашия Господ Иисус Христос.

Честит празник!

НЕДЕЛНО ДОБРОВОЛСТВО НА 12.03.2017 ПРИ ХРАМ "СВ. ПРОР. ИЛИЯ

През празничната втора неделя на Великия пост в двора на храма традиционно се събраха нуждаещи се – познати и непознати мъже, жени и деца.
Докато чакаха да започне раздаването на храната, присъстващите получиха енорийския вестник „Благовестие“ от усмихнатото „ангелче“ Аида. Детската усмивка разтопи сърцата на баби и дядовци, които протегнаха ръка за вестника.
Доброволците Стефан, Мира, Деси, Мони, Минко, Ясен, Марк и малката принцеса Аида – нови и стари общо 16 души, заедно с дежурните Иво, Ния, Боби и Велина, успяха да нахранят присъстващите около 400 човека с традиционните: порция боб, постен сандвич, хляб и десерт. Според мнението на „опашката“ – бобът бил толкова вкусен, че „болни вдига“!
Предстоятелят на храма, протойерей Емилиян Костадинов освети топлата храна, за здраве и спасение на присъстващите.
В групата на дежурните беше посветен нов боец – Бойка Капитанова. Да даде Господ дълги години да помага на хората в нужда.
Благодарим на всички, които бяха с нас и най-вече – благодарим Тебе, Господи!

ВТОРА НЕДЕЛЯ НА ВЕЛИКИЯ ПОСТ В ХРАМ „СВ. ПРОР. ИЛИЯ”

В името на Отца и Сина и Светия Дух!
Възлюбени в Господа братя и сестри,
Във Втората неделя от Великия пост отново сме тук заедно, отново очакваме от нашия Господ Иисус Христос Неговата милост, като се опитваме и ние да бъдем по-милостиви и по-състрадателни през тези дни на Великите пости.
В литургийното свето Евангелие имаше една приемственост от предишната неделя и по-предишната неделя. Говорихме за покаянието, говорихме за изповедта. Сега ще говорим и за прощаването на греховете, каквото видяхме и каквото беше застъпено в светото Евангелие, а именно – когато Господ Иисус Христос вижда голямата вяра на хората, които внасяли разслабения, казал: „Прощават ти се греховете.”. Много хора възроптали – кой е Той, че да прощава грехове. Той им рекъл: „Кое е по-лесно да кажа на разслабения: прощават ти се греховете ли, или да кажа: стани, вземи си одъра и ходи?”, след като има властта да прощава греховете. Нали това е идеята на всичко, братя и сестри – да бъдем опростени. Ние сме слаби, хората. Човешките сили са изключително принизени, колкото и понякога да имаме самочувствието, че сме направили нещо, че и финансово сме обезпечени по някакъв начин, се смятаме за по-силни от Бога – „За какво ни е Бог, като ние си се оправяме и без Него?”. Но когато дойде беда, тогава се разбира колко сме слаби и как прибягваме към помощта Му. Защото, когато човек търси Бога само в нужда и в скърби, дали тогава Бог не ни

изпраща повече скърби, за да Го търсим по-често? Дали сме се замисляли над този въпрос? Защото, братя и сестри, ние като чеда Божии сме мили Богу. Той няма да ни навреди по никакъв начин, Той не иска ние да страдаме, Той ни обича, но иска да бъдем близо до Него, да изпълняваме повелите Му, както всички родители искат децата им да тръгнат по начертания път на достойни хора. Така и Бог иска ние да вървим след Божието слово, да тъпчем Божиите пътеки, да ги разширяваме, а не да Го търсим само, когато имаме нужда.

Грехът, братя и сестри, е нещо, което когато човек го осъзнава, още е жив. Нещо, което правим ние – и покаянието, и изповедта – защото сме разбрали, че сме съгрешили и търсим истинско покаяние и прошка от Бога – Бог да опрости греховете ни. Най-лошото нещо е, когато спрем да мислим, че грешим. Когато пред себе си и пред дрегите хора започнем да си правим равносметка на това какъв е животът ни и да смятаме, че ние грехове нямаме. Дяволът се радва винаги когато грешим, но пълната му победа е именно тогава, когато започнем да не усещаме греха и да смятаме, че ние сме безгрешни: „Какво лошо сме направили? Само сме ходили еди къде си или – хапнахме, пийнахме, какво лошо в това?" и т.н. „Голяма работа, че нещо съм му казала..." Започваме да решаваме, че нямаме грехове, а пък ако счетем, че нещо не е било както трябва, ние сами си го опрощаваме: „То не е кой знае какво!" – си казваме. Ето, от това трябва да бягаме. Това стигне ли ни – душата ни е мъртва.

Затова нека по-често да прибягваме към молитвата към Бога – не само просителната – и благодарствената, и хвалебствената. Не само да търсим Бога при нужда. Нека по-често се обръщаме към Него и да казваме: „Господи, помилуй мене, грешния!". Защото наистина, братя и сестри, без Господа нашего Иисуса Христа, нашето битие-житие не би струвало нищо.

Благословението на Господа и Неговата милост да са върху всички нас!

Амин.

Протойерей Емилиян Костадинов

Проповедта е произнесена в храм "Св. пророк Илия" на 12.03.2017 г.

ИЗЛЕЗЕ НОВ БРОЙ НА ЕНОРИЙСКИ ЛИСТ "БЛАГОВЕСТИЕ"

*Излезе нов **брой 286** на Енорийски лист **"Благовестие".** Може да го намерите по-долу или да изтеглите от тук*

Енорийски лист – Благовестие, брой 286

ПЪРВА НЕДЕЛЯ НА ВЕЛИКИЯ ПОСТ – ПРАВОСЛАВНА, В ХРАМ „СВ. ПРОР. ИЛИЯ”

На 5-ти март, в Неделята на тържеството на Православието, в храма празнична св. Литургия отслужи протойерей Димитър Москов.

В своето слово о. Димитър ни призова: „През седмицата на Неделя Православна, когато почитаме всички починали за вярата в нашия Спасител, да си спомним мъчениците, да си спомним и всички преподобни, които са се борили против ересите – против арианството, против иконоборството, защото всички те са положили своите усилия, своята кръв по пътя към Бога.

Когато четем житията на всеки един светец ние ще видим с какво той се е прославил за Бога – дали е бил мъченик, дали е бил преподобен, дали е бил просветител на един или друг народ, дали е бил сред светите отци, които са изградили учението на нашата Църква. И днес ние се явяваме като наследници на това духовно богатство, което ние не сме събирали.

Какво се иска от нас? От нас не се иска кръвта, не се иска имота, който някои са дали за храма. Иска се само да пазим чиста вярата в Христа, с нейните добродетели, с нейното благочестие, което са изпитали всички тези хора и с което са съградили Църквата.

Нека да бъдем в тази Църква със своите добродетели, със своята любов, със своето безкористие, със своето милосърдие, за да бъдем съпричастници с всички тези хора преди нас, които са се прославили в Христа.

Нека Господ да ни дава сили и настроение, та всичко това да ни води напред.”

На богослужението много хора пристъпиха към чашата на спасението и приеха свето Причастие, станаха причастни към Христа и неговите святи угодници.

ПОСРАМВАНЕ НА НЕИЗПОВЯДАЛ СЕ

Бай Теодор живееше в едно село до Ксиромеро. Беше на около 52 години и никога не се беше изповядвал. Обаче ходеше на църква и беше добронамерен. Веднъж когато се намираше в градчето Астако по някаква своя работа, отиде в църквата „Свети Николай”, намери свещеника отец Иеротей, който беше духовник и се изповяда. Извърши обаче една формална изповед, а тежките грехове не каза. Духовникът, за да го утвърди в покаянието, му препоръча да посети светата обител на преподобни Герасим на остров Кефалония, чиято памет се чества през лятото, на 16 август.

И така на 15 август заедно с други поклонници бай Теодор пристигна в манастира на свети Герасим. В този ден след обед тържествено пренасят честната рака с мощите на светията в големия храм за извършването на празничната служба. По време на пренасянето раката на светията преминава над болни, главно бесновати, а местният архиерей, заобиколен от плеяда свещеници от остров Кефалония, съпровожда литийното шествие с мощите. Там наблизо, прочее, се намери и бай Теодор, подобно на Закхей, проследявайки церемонията по пренасянето на честната рака на светията.

Тогава внезапно един бесноват изскочи от тълпата и започна да крещи: „Тодоре, ти какво търсиш тук? Вижте и Тодор дойде при Капсалис!”[1] След това, обръщайки се към друг бесноват, той продължи: „Тома, чуваш ли? И Тодор е дошъл при Капсалис! Дай му да разбере”. И така те започнаха да крещят, напомняйки му смъртните грехове, които бай Теодор не беше изповядал, а в това време той се чувстваше посрамен.

След като изслуша всичко това, той уплашен изтича пред честната рака с мощите и обръщайки се към приснопаметния архиерей Иеротей Вуис, му каза: „Полудявам, посочете ми духовник, искам веднага да се изповядам”. Тогава архиереят спря шествието, прие ласкаво бай Теодор и възложи на един духовник да го изповяда в малкия храм, а в това време шествието продължи своя ход. След това бесноватите вече не можеха да му кажат нищо, защото той беше изтрил греховете си с добрата изповед.

Всичко това разказа самият приснопаметен бай Теодор, който оттогава коренно промени живота си, живеейки с постоянно покаяние и пазейки със страх Божий заповедите на Христа. Доживя до 95 годишна възраст и почина в мир и покаяние на 23 април 2000 година.

Вечна му памет. Амин.

[1] Смисълът на „Капсалис” на български се предава като „изгарящ”, тъй като мощите на свети Герасим изгарят бесовете – бел. прев.

Автор : Йеромонах Евтимий Светогорец

Източник: www.pravoslaven-sviat.org

ИЗЛЕЗЕ НОВ БРОЙ НА ЕНОРИЙСКИ ЛИСТ "БЛАГОВЕСТИЕ"

*Излезе нов **брой 285** на Енорийски лист **“Благовестие”.** Може да го намерите по-долу или да изтеглите от тук*

Енорийски лист – Благовестие, брой 285
